

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1093/06
20.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Stanojevića, predsednika veća, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac, Predraga Trifunovića i Vlaste Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene Republike Srbije, MUP Srbije koju zastupa republički Javni pravobranilac, radi naknade nematerijalne štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pirotu, Gž. br. 256/05 od 21.03.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 20.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pirotu, Gž. br. 256/05 od 21.03.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Dimitrovgradu, P.broj 138/03 od 07.02.2005. godine u stavu jedan izreke delimično je usvojen tužbeni zahtev i obavezana je tužena da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete zbog nezakonitog prestanka radnog odnosa isplati: za pretrpljene duševne bolove iznos od 50.000,00 dinara, zbog povrede časti i ugleda iznos od 100.000,00 dinara i da naknadi tužiocu troškove postupka u iznosu od 15.000,00 dinara. Stavom dva izreke preko dosuđenog, tužbeni zahtev tužioca da se obaveže tužena da mu zbog nezakonitog prestanka radnog odnosa isplati za pretrpljene duševne bolove do iznosa od 250.000,00 dinara, usled nezakonitog raspoređivanja na niže radno mesto od januara 2001. do 05.09.2002. godine, za pretrpljene duševne bolove iznos od 250.000,00 dinara i na ime pretrpljenog straha 200.000,00 dinara i usled nezakonitog oduzimanja službenog oružja, dela oružane opreme i municije, tri granična pečata sa brojevima 204, 205 i 206, na ime pretrpljenih duševnih bolova 200.000,00 dinara i na ime pretrpljenog straha 120.000,00 dinara, odbijen je kao neosnovan.

Presudom Okružnog suda u Pirotu Gž.br. 256/05 od 21.03.2006. godine u stavu jedan preinačena je presuda Opštinskog suda u Dimitrovgradu P. broj 138/03 od 07.02.2005. godine u stavu prvom izreke tako što je tužbeni zahtev tužioca za isplatu nematerijalne štete zbog nezakonitog prestanka radnog odnosa za pretrpljene duševne bolove u iznosu od 50.000,00 dinara i zbog povrede časti i ugleda u iznosu od 100.000,00 dinara kao i za isplatu od 15.000,00 dinara na ime troškova parničnog postupka odbijen kao neosnovan. Stavom dva izreke drugostepene presude odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena je prvostepena presuda u stavu dva izreke.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu tužilac je, preko svog punomoćnika iz reda advokata izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. prethodno važećeg Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491.stav 4. važećeg Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 1225/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.02.2005. godine), Vrhovni sud Srbije je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354.stav 2. tačka 11. ZPP, na koju se u revizijskom postupku pazi po službenoj dužnosti. Nije učinjena ni bitna povreda iz člana 354.stav 2. tačka 14. prethodno važećeg ZPP-a, (sada 361. stav 2. tačka 12.ZPP), na koju se ukazuje revizijom jer pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih ne može biti ispitana. Za svoju odluku Okružni sud u Pirotu dao jasne i neprotivrečne razloge koje u svemu prihvata i revizijski sud.

Neosnovan je i navod revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužiocu je kao radniku tuženog prestao radni odnos po rešenju broj 118-247 od 18.09.2002. godine i rešenju Višeg disciplinskog suda broj 5058/02 od 14.10.2002. godine, a na osnovu člana 45. u vezi sa članom 34. stav 1. tačka 2. Zakona o unutrašnjim poslovima. Rešenja o prestanku radnog odnosa su poništena od strane Okružnog suda u Pirotu presudom Gž.br. 247/03 od 20.06.2003. godine uz obavezu tuženog da tužioca vrati na radno mesto policajca u stanici pogranične policije na granici u BB priznavanjem svih prava iz radnog odnosa.

Prema ovako utvrđenom činjeničnom stanju u koje se revizijom ne može pobijati pravilno je drugostepeni sud preinačio odluku prvostepenog suda i odbio tužbeni zahtev tužioca za naknadu nematerijalne štete zbog nezakonitog prestanka radnog odnosa. Pravična naknada za pretrpljene duševne bolove pripada samo u slučajevima propisanim članom 200. ZOO i to za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti.

naruženosti, povrede ugleda i časti, slobode i prava ličnosti i smrti bliskog lica. Tužiocu ne pripada pravo na novčanu naknadu za pretrpljene duševne bolove usled nezakonitog udaljenja sa posla jer je njegova satisfakcija u tome što je pravosnažnom sudskom odlukom vraćen na posao. U tom smislu tužilac ima pravo na naknadu materijalne štete zbog izgubljene zarade, a ne i pravo na naknadu nematerijalne štete naročito imajući u vidu da rešenje o prestanku radnog odnosa tužioca nije doneto u zlonamerno i šikanozno vođenom postupku, radi povrede ugleda i časti već u okviru ovlašćenja organa tužene saglasno članu 45. a u vezi sa članom 34.stav 1. tačka 2. Zakona o unutrašnjim poslovima.

Prema odredbi člana 14. Zakona o radnim odnosima u državnim organima funkcionar koji rukovodi državnim organom može, ako to potrebe državnog organa zahtevaju zaposlenog rasporediti na drugo radno mesto u istom organu koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnim sposobnostima. Raspoređivanje tužioca na niže radno mesto ne daje pravo tužiocu na naknadu nematerijalne štete shodno članu 200. ZOO, već samo eventualno pravo na naknadu materijalne štete, razlike u zaradi, ako se utvrdi da njegovo raspoređivanje nije bilo u skladu sa propisima koji regulišu raspoređivanje radnika u državnim organima konkretno u Ministarstvu unutrašnjih poslova.

Radnje koje je tuženi preduzimao u toku istražnog postupka, uzimanje oružja, oružane opreme, municije i pečata su rezultat pokrenute istrage protiv tužioca zbog sumnje da je izvršio krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti, te preduzimanjem tih radnji tužiocu nije naneta nematerijalna šteta u smislu člana 200. ZOO, na osnovu koje bi tužiocu pripalo pravo na naknadu iste.

Sa svega izloženog a na osnovu člana 393.ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Nikola Stanojević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.